

N:o 1.

Af herr **A. V. Ljungman**, angående ändrad lydelse af 11 kap.
15 § strafflagen.

Strafflagen innehåller i 11 kap. 15 § följande lagbud: »Gör man oljud eller oväsende eller far öfverdådigt fram, så att annan deraf skadas kan eller kommer eljest förargelse åstad å allmän väg, gata eller torgplats, eller der allmän marknad eller auktion hålles; straffes med böter högst etthundra riksdaler. Våldförer man annan å sådant ställe, som nu sagdt är, då skall den omständighet, vid straffets bestämmande för våldet, såsom försvårande anses». Af detsamma framgår emellertid tydligen, att lagstiftaren vid dess affattning icke haft någon tanke på den betydande samling af personer och de oordningar, hvilka kunna ega rum vid sådant fiske, deruti en hvar rikets undersåte eger rätt deltaga utan hinder af strandegarerätten, och hvilka vid t. ex. det ymniga bohuslänska sillfisket kunna vida öfverträffa dem vid »allmän marknad eller auktion». Att bestämmelserna i §§ 18 och 33 fiskeristadgan den 29 juni 1852 i detta hänseende icke göra till fyllest, bör vara klart redan deraf, att dessa bestämmelser blott afse sådant »buller», som menligt inverkar på fiskets utöfning. Sådan lagstiftningen nu är, finnes alltså ingen lagbestämmelse att åberopa, enligt hvilken en allmän åklagare kan genom åtals anställande ingripa till ordningens upprätthållande vid dylikt fiske som det ymniga bohuslänska sillfisket, hvadan alltså, med hänsyn äfven till stadgandet i strafflagens 14 kap. 45 § om brott, som må af allmän åklagare åtalas, ett tillägg till lagbudet i fråga, afseende sådant fiske, torde vara af behovet påkalladt.

På grund af hvad sålunda i korthet anförts, får jag härmed hemställa,

att Riksdagen måtte för sin del antaga följande förslag till ändrad lydelse af 15 § 11 kap. strafflagen, så lydande:

15 §. »Gör man oljud eller oväsende eller far öfverdådigt fram, så att annan deraf skadas kan, eller kommer eljest förargelse åstad å allmän väg, gata eller torgplats, eller der allmän marknad eller auktion hålles, eller der fiske idkas, hvaruti en hvar svensk undersåte eger rätt deltaga; straffes med böter högst etthundra riksdaler. Våldförer man annan å sådant ställe, som nu sagdt är, då skall den omständighet, vid straffets bestämmande för våldet, såsom försvårande anses.»

Om remiss till lagutskottet anhålles.

Axel Vilh. Ljungman.
